

Відповідно до цього Положення Національний банк може надати кредит банку для збереження його ліквідності, якщо протягом останніх 5 робочих днів до дати звернення обсяг вкладів (депозитів) фізичних і юридичних осіб зменшився на 2 %. Кредит надаватиметься на строк до 360 днів, процентна ставка встановлюється на рівні потрійної облікової ставки НБУ. Рішення про надання кредиту банку для збереження його ліквідності приймає Правління НБУ. На період користування таким кредитом банкам забороняється здійснення окремих видів операцій.

27 лютого 2014 року Правлінням НБУ було прийнято Постанову № 104, якою було внесено зміни до Постанови Правління НБУ № 49 «Про заходи щодо діяльності банків та проведення валютних операцій». Виходячи зі змісту цих змін, можна зробити ряд висновків: скасовано норму, яка зобов'язувала банки виконувати доручення клієнтів; уточнено про тимчасову заборону на купівлю іноземної валюти за гривні на міжбанківському ринку з метою дострокового погашення резидентами кредитів в іноземній валюті за договорами з нерезидентами (резиденти мають право проводити такі операції виключно за рахунок власних коштів в іноземній валюті); під час застосування процедури попереднього обліку коштів у процесі виконання клієнтських заявок на купівлю іноземної валюти в разі зміни курсу іноземної валюти в день здійснення операції уповноваженим банкам дозволяється додатково зараховувати кошти в гривнях на відповідний рахунок (на якому обліковуються кошти, що перераховуються клієнтами з метою купівлі іноземної валюти) в сумі, що не вистачає для виконання клієнтських заявок; банкам надано право достроково повертати вклади, залучені в іноземній валюті за всіма типами договорів, у національній валюті за курсом купівлі іноземної валюти уповноваженого банку на день проведення операції.

Отже, можна зробити висновок, що стрімкий розвиток чинного банківського законодавства вносить багато суттєвих змін, які впливають на банківську систему у цілому, та будемо сподіватись, що найближчим часом ці зміни проявлять себе позитивно.

ПРАВОРІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ УЧАСНИКІВ РИНКУ ПРАЦІ

Єрмолюк С.М., студент НІІЛ НАВС

Науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри господарсько - правових дисциплін ННППІ НАВС Котирло О.О.

Головними нормативними актами, за якими регулюють ринок праці в Україні, є Закон України «Про зайнятість населення», Програма сприяння зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період до 2017 року. Крім того, існує ряд додаткових соціальних гарантій у сфері зайнятості, встановлених для соціально вразливих категорій населення. Такі гарантії регламентуються, наприклад, Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» та ін.

Закон «Про зайнятість населення» визначає категорії зайнятості,

допомогу у зв'язку з безробіттям, механізм формування та використання фонду сприяння зайнятості населення тощо.

Програма сприяння зайнятості населення та стимулювання створення нових робочих місць на період до 2017 року передбачає заходи держави зі створення умов для підвищення рівня зайнятості населення; стимулювання заінтересованості роботодавців у створенні нових робочих місць; збереження та розвитку трудового потенціалу; підвищення ролі заінтересованих у перетвореннях на ринку праці учасників соціального діалогу (об'єднань організацій роботодавців та професійних спілок).

Головні функції з регулювання ринку праці в Україні виконує Міністерство соціальної політики. Для реалізації програми зайнятості та забезпечення громадянам відповідних гарантій на всій території України створено Державну службу зайнятості. Основними завданнями Служби є: 1) реалізація державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції; 2) сприяння громадянам у підборі підходящої роботи; 3) надання роботодавцям послуг з добору працівників; 4) участь у реалізації заходів, спрямованих на запобігання масовому вивільненню працівників, профілактика настання страхових випадків, сприяння мобільності робочої сили та зайнятості населення в регіонах з найвищими показниками безробіття, монофункціональних містах та населених пунктах, залежних від містоутворюючих підприємств; 5) організація підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації безробітних з урахуванням поточної та перспективної потреби рингу праці; 6) проведення професійної орієнтації населення; 7) додаткове сприяння у працевлаштуванні окремих категорій громадян, які неконкурентоспроможні на ринку праці.

Деякі функції з регулювання ринку праці виконує Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. Цей державний інститут аналізує і прогнозує кількість населення, складає баланс трудових ресурсів, з метою виконання програм економічного і соціального розвитку вживає заходи щодо забезпечення зайнятості та соціального захисту населення.

Указом Президента України Про Положення про Державну інспекцію України з питань праці від 06.04.2011 № 386/2011 була створена Державна інспекція України з питань праці. Держпраці України входить до системи органів виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, зайнятість населення, законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування від нещасного випадку на виробництві та професійного захворювання, які спричинили втрату працездатності, у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності та витратами, зумовленими народженням та похованням, на випадок безробіття в частині призначення нарахування та виплати допомоги, компенсацій, надання соціальних послуг та інших видів матеріального забезпечення з метою дотримання прав і гарантій застрахованих осіб.

Проблеми регулювання ринку праці розглядаються з урахуванням конвенцій та рекомендацій Міжнародної організації праці, членом якої є Україна. Трудові відносини громадян України, що працюють за її

підприємствах, в установах, організаціях України, регулюються законодавством сторони працевлаштування та міжнародними договорами (угодами) України.

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД РЕГУЛЮВАННЯ БІРЖОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Гоцуляк В.М., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри господарсько - правових дисциплін ННІПП НАВС Гелич Ю.О.

Кожна держава потребує ефективної фондової біржі, як джерела залучення інвестиційних ресурсів, якими вона не в змозі забезпечити підприємства, організації, корпорації самостійно. Відповідно до Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» українська біржа утворюється у формі товариства або дочірнього підприємства об'єднаннями торговців цінними паперами, не менше ніж двадцятьма засновниками - торговцями цінними паперами, які мають ліцензію на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку, або їх об'єднанням, що налічує не менше ніж двадцять торговців цінними паперами.

Обсяг укладених угод є одним з основних чинників, що характеризують привабливість місць розміщення та успішність реалізації цінних паперів. Чим більше угод з купівлі-продажу цінних паперів було укладено в один день на фондовій площадці тим більше потенційних інвесторів працюють на цій площадці, і як наслідок підвищується вірогідність вдалого розміщення цінних паперів по вигідній для учасників торгів ціні. Середньоденний обсяг угод по українському фондовому ринку є меншим, ніж середньоденний обсяг угод по окремих фондових біржах світу.

Ще одним недоліком є відсутність в Україні чіткого механізму щодо залучення, перерозподілу капіталу та його спрямування в реальний сектор. Одним з основних функцій фондового ринку є операції з деривативами, які в Україні майже не розвинуті (менше 1% від загального обсягу виконаних договорів), що перешкоджає запровадити додаткові інструменти хеджування фінансових ризиків та підвищити можливість визначення в майбутньому ситуації на товарному, фондовому та валютних ринках.

Законодавчо неврегульованим залишається питання обігу похідних цінних паперів. Ринок деривативів в Україні представлений ф'ючерсними контрактами та опціонами. Однією з найбільших проблем фондового ринку залишається недотримання стандартів корпоративного управління, а саме недостовірність наведеної інформації емітентом та недостатньо неврегульоване питання доступу акціонерів до проспекту емісії.

Сучасний механізм системи органів управління фондовою біржею в Україні ґрунтується на сукупності правових норм, які часто порушуються. Це призводить до масштабних фінансових зловживань. Тому ринкова модель економіки України потребує створення ефективного механізму державного управління вітчизняних фондових бірж. Ураховуючи наслідки нинішньої фінансової кризи, державне управління фондового ринку повинно бути спрямоване на